

Σαν σήμερα ήταν, πριν 71 χρόνια. Τρίτη 5 Μαρτίου του '46, όταν ανέβηκε πάνω στο βήμα του Westminster College στο Μιζούρι των Η.Π.Α., ο Winston Churchill και στην διάρκεια της ομιλίας που εκφώνησε, χρησιμοποίησε για πρώτη φορά τον όρο *iron curtain* ο οποίος στα καθ' ημάς ερμηνεύτηκε ως Σιδηρούν Παραπέτασμα:

«Από το Στετίν της Βαλτικής, έως την Τεργέστη στην Αδριατική, ένα σιδηρούν παραπέτασμα έχει κατέβει σε όλη την ήπειρο. Πίσω από αυτή τη γραμμή βρίσκονται όλες τις πρωτεύουσες των αρχαίων κρατών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης», είπε ανάμεσα σε άλλα ο, και πατέρας της νίκης αποκαλούμενος, Βρετανός πολιτικός. Τότε ήταν επικεφαλής της αντιπολίτευσης και θα παρέμενε έτσι μέχρι τον Οκτώβριο του '51 οπότε και εκλήθη, από το εκλογικό αποτέλεσμα να αναλάβει για δεύτερη φορά την πρωθυπουργία στα 77 του χρόνια.

Από εκείνο το σημείο, της ομιλίας στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο ο όρος έμεινε ισχυρός και χαρακτήρισε σε μεγάλο βαθμό τον επερχόμενο «ψυχρό πόλεμο», ανάμεσα στις δυνάμεις της Δύσης και τον Σοβιετικό συνασπισμό.

Πρώτο πεδίο, του ψυχρού πόλεμου ήταν η Ελλάδα και ο εμφύλιος σπαραγμός που ξεκίνησε μόλις λίγες εβδομάδες αργότερα από το λόγο του Churchill στο Μιζούρι, όταν λίγες ώρες πριν ανοίξουν οι κάλπες για τις πρώτες μεταπολεμικές εκλογές σημειώθηκε η επίθεση των

ανταρτών του ΕΛΑΣ, εναντίον του τμήματος χωροφυλακής στο Λιτόχωρο της Πιερίας. Ήταν η κίνηση που σηματοδότησε την επόμενη και πιο διχαστική, πιο αιματηρή φάση της Ελληνικής δοκιμασίας.

Στην προηγούμενη, στο φρικτό Δεκέμβρη του '44, ο Βρετανός πολιτικός είχε σημαντική συμμετοχή καθώς, μίλησε στον R.M. Scobie, αρχιστράτηγο των αγγλικών και ελληνικών ενόπλων δυνάμεων στην Ελλάδα, μετά τη συμφωνία της Καζέρτας: *«... Μη διστάσετε να ενεργήσετε ως να ευρίσκεσθε εις μόλις καταληφθείσαν πόλιν όπου έχει εκραγεί επαναστατικόν κίνημα»*.

Ο Churchill θα βρισκόταν πάλι στον πρωθυπουργικό θώκο έως το '55 και το τέλος της δεκαετίας του '50 θα τον έβρισκε πάνω στο κατάστρωμα της θαλαμηγού Χριστίνα, του Σμυρνιού βαθύπλουτου Αριστοτέλη Ωνάση, να περιοδεύει τους γλυκούς Οκτώβρηδες ανά την Μεσόγειο.

Το δε σιδηρούν παραπέτασμα θα φυλλορροούσε, μαζί του και η ισορροπία του τρόμου με τελική πράξη τον Νοέμβριο της τελευταίας χρονιάς της δεκαετίας του '80, όταν άνοιξαν οι πύλες του τοίχους του Βερολίνου. Η ανθρωπότητα περνούσε στην επόμενη φάση.